

forbindelse mellem Sjælland og Thyland. Jeg var den Gang i et Udvalg; vi havde netop konfereret med den høitagtede Indenrigsminister, og da vi vare færdige, sagde Ministeren: Det er kjedeligt, saaledes som man lever her i denne Tid, vi have ingen Samsærdselsforbindelse mellem Landsdelene, det maa vi se at faae ordnet til Vinter. Saa tog jeg mig den Driftighed at sige: Saa maa vi have en Havn ved Gniben paa Sjællands Odde, der fryser det ikke til, det er ikke sket i Mands Minde. Efter hvad jeg oplyste ved denne Sags første Behandling, have Beboerne derude ladet foretage en Undersøgelse med Hensyn til Bygning af en Havn, og man er kommen til det Resultat, at en udmærket Havn kan bygges for den nogenlunde ringe Sum 3—400,000 Kroner. (Afbrydelse af Indenrigsministeren). Jo, det er undersøgt af en anerkjendt Ingenieur. Jeg har altsaa tilladt mig at stille dette Vædringsforslag og vil ogsaa gjerne bede det høie Thing om at vedtage det. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgtreds (Fogtmann) har til mit Forslag stillet et Underændringsforslag om en Retningslinie for denne Bane. Jeg vil sige dertil, at selv om Banen til Odsherred kommer til at gaa den Vej, som det ærede Medlem antyder, vil jeg ikke modsætte mig den, men jeg siger dog, at efter min Mening vil en Bane, som gaar en anden Vej, mere komme Befolkningen til Nytte, idet 3—4 Sogne ikke efter det ærede Medlems Forslag ville faae nogen Nytte af denne Bane. Ja, det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men i Sandhed, jeg kjen- der ogsaa Sogner der. Smidlertid skulde det ikke stille os ad med Hensyn til at faae en Bane, men jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg vilde ønske, han vilde tage sit Vædringsforslag tilbage; thi man skal ikke hænge for mange af den Slags Ting paa Lovforslaget. Naar vi først komme saa vidt, at vi skulle have en Bane, saa kan vi tale om Retningslinien bagefter, men saa længe man ikke engang er kommen til Undersøgelse om Banen, saa er det ikke værdt at tale om Retningslinien. Jeg vil derfor, naar det ærede Medlem ikke vil tage sit Forslag tilbage, anmode det høie Thing om at for- kaste det, thi jeg finder det ikke rigtigt at give Loven det Paahæng om Retningslinien, saa længe man ikke veed, om der kommer en Bane. Jeg tror ogsaa, at naar den Tid kommer en Gang — som jeg haaber — at Jernbanespørgsmaalet skal afgjøres, maa man have Frihed til at raade over, hvilken Vej Banen skal gaa, og det er derfor urig-

tigt at slaa fast i en Lov som denne, at Banen skal gaa netop det bestemte Sted og ingen andre Steder. Jeg kan godt slutte med denne Anbefaling for mit Forslag; de ærede Medlemmer vide, hvilken Betydning der ligger i dette, som jeg meget ønsker vedtaget.

Beth: Mit Standpunkt i denne Sag er dette, at jeg ikke kan stemme for noget af de stillede Vædringsforslag. Jeg kommer dertil dels paa Grund af Vædringsforsla- genes eget Indhold og dels af Hensyn til den Situation, hvori vi staa, idet Følgen af, at Lovforslaget bliver ændret, vil være, at Spørgsmaalet om Anlæget af denne Bane maa blive studdt ud i en ubestemt Fremtid. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) kunde, som han sagde, ikke have den Agtelse for min Betragtning i Formiddag, som han ellers var saa god at skienke, hvad jeg fremfører. Jeg tror dog, at det vil blive let at komme til en Forstaelse. Jeg er enig med det ærede Medlem i det Princip, han gjentagende har udtalt er hans Hovedprincip, nemlig dette, at Jernbanerne skulle anlægges, bygges og drives paa Statens Beføstning alene uden noget Tilskud af Kommunerne. I dette Princip, som det ærede Medlem stiller som sit Hovedprincip, er jeg enig med ham; men jeg vilde kun ønske, at han i sine Vædringsforslag havde givet dette Princip et Udtryk. Dette har jeg ikke kunnet finde, men jeg har dog glædet mig over, at han i sit Foredrag saa udtrykkelig og tydelig har betonet, at dette netop er hans Hovedbetragtning. Som det ærede Medlem bemærkede, gjælder det, som kunde siges for og imod hans Forslag under Nr. 9, som vi i Formiddags behandlede, ogsaa for og imod hans Forslag under Nr. 18. Det ærede Medlem fandt det ikke rigtigt, naar jeg havde sagt, at dette var en Vexel paa Fremtiden, en Vexel paa et ubekjendt Beløb. Jeg tror dog, at det ærede Medlem ved nøiere Overveelse vil forstaa, at jeg har Ret heri. Det ærede Medlem sammenlignede dette Forhold med et Kautionsforhold. Jeg tror, at denne Sammenligning halter. Den, som gaar ind paa at overtage en Kaution, paa at favere for en Anden, veed, at han paatager sig et Ansvar; men hvorledes ere vi i denne Retning stillede efter det ærede Medlems Forslag? Det skal derefter senere ved Lov være at bestemme, om, i hvilket Omfang og efter hvilke Fordelingsregler de Kjøbstæder og Amts- kommuner, som der kan være Spørgsmaal om, skulle yde et Tilskud til denne Bane, dog saaledes, at Tilskudet ikke